

i et andet nordisk land verserer en retssag om faderskabet. Det finske lovforslag indeholder i § 3, stk. 2, en tilsvarende regel. Efter justitsministeriets opfattelse er en udtrykkelig lovregel herom overflødig i Danmark, da det må anses for en selvfølge, at politiet (i København overpræsiediet) ikke modtager en faderskabsanerkendelse, hvis det er oplyst, at der verserer en retssag om faderskabet i et andet nordisk land, jfr. princippet i børnelovens § 11, stk. 2.

Til § 5

På grundlag den nordiske konvention af 11. oktober 1977 om anerkendelse og fuldbyrdelse af privatretlige krav bestemmes det i § 3, nr. 1, i den nordiske domslov, at en retskraftig afgørelse om sagsomkostninger i en borgerlig sag om et krav, der er omfattet af loven, har bindende virkning. Denne bestemmelse omfatter således kun omkostninger i sager, der er omfattet af den nordiske domslov. Da faderskabssager ikke er omfattet af domsloven, ligesom de heller ikke anses for omfattet af 1977-konventionen, ville afgørelsen om sagsomkostninger i faderskabssager altså ikke have bindende virkning i et andet nordisk land. Efter svensk ønske er der derfor i forslaget medtaget en ændring af domsloven, således at § 3, nr. 1, også kommer til at omfatte sagsomkostninger i sager, der er omfattet af loven om anerkendelse af nordiske faderskabsafgørelser. For så vidt angår danske faderskabsdomme, har reglen ikke større betyd-

ning, da retten kun, når der er særlig anledning til det, bør pålægge en part at betale sagsomkostninger, jfr. retsplejelovens § 456 n, stk. 2.

Til § 6

Det vil være hensigtsmæssigt, at loven så vidt muligt træder i kraft samtidig med de tilsvarende love i de øvrige nordiske lande, selv om en samtidig ikrafttræden ikke er nødvendig. *Stk. 1* bemyndiger derfor justitsministeren til at sætte loven i kraft alene i forhold til et eller nogle af de andre nordiske lande. Bestemmelsen svarer til § 13, stk. 1, i den nordiske domslov.

Efter *stk. 2* har også afgørelser, der er truffet før lovens ikrafttræden, bindende virkning her i landet. Det kan imidlertid tænkes, at der forekommer modstridende afgørelser, der begge er truffet før lovens ikrafttræden. I et sådant tilfælde vil den konfliktløsning, der er foreslået i § 3, ikke uden videre være rimelig. *Stk. 2* foreskriver derfor, at loven ikke finder anvendelse, hvis der foreligger to modstridende, ældre afgørelser. I den situation må det afgøres efter almindelige regler, om en afgørelse skal anerkendes og i bekræftende fald hvilken.

Til § 7

Lov nr. 200 af 18. maj 1960 om børns retsstilling er sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 367 af 29. november 1962. I Grønland gælder vedrørende faderskab lov for Grønland nr. 197 af 16. juni 1962 om børns retsstilling.